

ע"פ 41605/02/19 - גלית אגאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 41605-02-19 אגאי נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	גלית אגאי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן על ידי בית משפט קמא ביום 7.1.19.

כנגד המבקשת הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בו ייחסה לה המאשימה שתי עבירות: תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בלי הצורך להרחיב הדיבור באשר לכתב האישום, אציין כי בין המבקשת לבין המתלוננים בכתב האישום קיימת הייתה הכרות מוקדמת בהיותם שכנים וקיימת ביניהם מחלוקת כספית. באחד הימים (25.4.14) בשעות הצהריים, נאמר בכתב האישום כי הנאשמת תקפה את המתלונן בכך שהכתה בראשו באמצעות כפכף שחלצה מרגלה. משהבחינה בכך אשת המתלונן עמדה בין הנאשמת לבין המתלונן. הנאשמת תקפה את האישה בכך שמשכה בשערה, תפסה בחולצתה ושרטה אותה בחזה.

לאחר שמיעת הראיות בתיק הרשיע בית משפט קמא את המבקשת בעבירות המיוחסות לה. לאחר ההרשעה כאמור, ושמיעת הטיעונים לעונש הושת על המבקשת עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ש"ח. כמו כן, חויבה המבקשת בפיצוי המתלונן בסך 500 ש"ח ובפיצוי המתלוננת בסך 1,000 ש"ח. נוסף לכך, חויבה המבקשת בשירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 70 שעות.

המבקשת מבקשת לעכב ביצוע המרכיבים הכספיים שבגזר הדין כמו גם ביצוע השל"צ. בסיס הבקשה טמון בטענה כי סיכויי הערעור שלה גבוהים, וכי ככל שתחויב בנשיאה בעונש יהיה הדבר ללא אפשרות חזרה.

המשיבה מבקשת לדחות הבקשה. עמדתה מבוססת על הכלל הנקוט במקומותינו בשאלה שבמחלוקת. הכלל מבוסס על שיקולים שבסיכויי הערעור ומאזן הנוחות. לשיטת המשיבה סיכויי הערעור נמוכים ומאזן הנוחות אינו נוטה לקבלת

הבקשה שכן לא הוכח על ידי המבקשת כי אם תזכה בערעור לא יעלה בידה לגבות בחזרה את הכספים.

עיינתי עיין היטב בהכרעת הדין ובגזר הדין של בית משפט קמא. עיינתי בהודעת הערעור שהוגשה לבית משפט זה ושקלתי השיקולים הצריכים לעניין. אני סבור שדין הבקשה להידחות.

המבקשת חויבה בין היתר בתשלום פיצויים וקנס בסכומים נמוכים יחסית. סך הכול 2,500 ש"ח. נראה ברמת ודאות סבירה כי אם הערעור יתקבל, לא יקשה על המבקשת לגבות סכומים אלה. באשר לסיכויי הערעור, בלי לקבוע מסמרות ולאחר בחינת נימוקי הערעור, נראה כי סיכויי הערעור להתקבל אינם מטים את הכף לטובת עיכוב הביצוע.

הואיל ומועד תחילת תשלום הפיצויים למתלוננים חלף אזי תשלום הפיצויים יהיה כפי שקבע בית משפט קמא בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהא ביום 1.4.19. אי תשלום מהתשלומים הללו במועדו יחייב תשלום כל סכום הפיצויים.

באשר לביצוע השל"צ. בעניין זה אני נעתר לבקשה, אף על פי שאין מדובר "בעונש". מכל מקום אני דוחה ביצוע השל"צ, עד לאחר פסק הדין בערעור. בנסיבות המקרה אף איני מתנה עיכוב ביצוע זה, בערבויות או בצו עיכוב יציאה מן הארץ.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשע"ט, 10 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.